

Když říše umírají

 infokurýr.cz/n/2023/04/15/kdyz-rise-umiraji

kurýr

15. dubna 2023

Před lety Doug Casey poznamenal: „Když říše umírají, dělají to překvapivě rychle.

Tehdy tato poznámka vyvolala zavrtění hlavou, ale ve svém postřehu měl naprostou pravdu.

Podobně se vyjádřil Ernest Hemingway, když se postavy v jeho románu Slunce také vychází zeptali, jak zkrachoval. Odpověď zněla: „Nejdřív postupně, pak najednou“.

Opět to zní záhadně, ale je to tak.

Každá říše je na vrcholu své moci všemocná, ale křehkost říše v úpadku je těžko pochopitelná, protože obrázky většinou neukazují, co přijde.

Velké země jsou postaveny na tradičních hodnotách – tvrdá práce, sebevědomí, čest atd. Ale impéria jsou něco úplně jiného. I když se to může zdát diskutabilní, impérium je skvělá země, jejíž tradiční

hodnoty ji učinily mimořádně prosperující. Existuje mnoho zemí, velkých i malých, které jsou „skvělé“ ve svých definujících hodnotách, ale jen málo z nich se stane impériem.

Ano, prosperita je založena na tradičních hodnotách, ale velká země se stává říší pouze tehdy, když je dostatečně bohatá na to, aby se šířila, napadala jiné země, drancovala jejich bohatství a podrobovala si svůj lid.

celonárodní setkání

přijďte podpořit

ČESKO PROTI BÍDĚ

11. 4. 2023 / 14.00 HOD.
16. 4. 2023 / 14.00 HOD.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

vystupující

LINDŘICH RAJCHL - předseda PRO / **JANA ZWYRTEK HAMPLOVÁ** - senátorka
VÍDLÁK - bloger / a mnozí další

S odstupem času si uvědomujeme, že to umožnila Římská říše. A uznáváme, že španělská říše vznikla invazí do Ameriky a drancováním předkolumbovského zlata.

A chápeme, že malý britský ostrov vybudoval své impérium pokrytím světa koloniemi, které dobyl silou.

V každém případě byl vzorec stejný – expandovat, dobývat, kořist, ovládnout.

Jako britský občan jsem byl jako dítě přesvědčen, že předchozí říše byly vytvořeny prostřednictvím hanebných podniků, ale povzbudilo mě to, abych věřil, že Britské impérium je nějak jiné – že moji předkové se plavili po sedmi mořích, aby osvobodili vzdálené národy. Samozřejmě to byl nesmysl.

Britské impérium je dávno pryč a současným impériem jsou Spojené státy. V roce 1900 tehdejší velká země Spojené státy usilovala o impérium a její prezident Teddy Roosevelt byl neukojitelný ve své touze dobýt cizí země, obě blízké (Nikaragua, Guatemala, Salvador, Panama, Portoriko, Kuba) a v dálce (Havaj, Filipíny, Japonsko).

Výsledky jeho úsilí byly z velké části úspěšné a dobyté země sice nebyly označovány jako kolonie, ale rozhodně byly zamýšleny jako vazalské státy. A není pochyb o tom, že metody americké vlády nebyly o nic přátelštější než metody Hunů. Některá místa, jako Havaj, byla relativně klidná, zatímco jiná, jako Filipíny, vyžadovala brutální masakr ve velkém měřítku.

A taková taktika mění povahu „velké“ země. Ano, umožňuje mu to být ještě větší, pokud jde o dominanci, ale přestává být velký z hlediska statistik.

Ve většině případů to zasadí semena empirického kolapsu. Impérium hnije, jak roste zevnitř, s upadajícími principy a morálkou – právě těmi rysy, které ji vytvořily.

To zase vede k tomu, že si impérium vypěstuje zvyk podrobovat se svým přátelům a spojencům v zahraničí – těm zemím, které přišly na palubu, aby se podílely na prosperitě. I když je tato loajalita ostatních národů do určité míry skutečná, je s nimi zacházeno jako s podřadnými národy, což nakonec vede k odporu vůči Impériu.

Spojenecké národy se tak v posledních dnech impéria stávají prolézačkami. Jejich nenávisť k Impériu je hmatatelná, ale zdráhají se poslechnout.

Impéria jsou postavena na finanční prosperitě. Můžeme pochopit, že impérium v dobách svého rozkvětu láká všechny a všechny ke svým břehům. Buduje schopnost diktovat ostatním, protože celý svět doufá v jejich přízeň. Ale ke konci empirického období je napadána všemi, kteří byli kdysi skutečnými spojenci.

Ve svých posledních dnech bude impérium vyprázdněno. Je zatížen nákladnou a vysoce těžkou vládou. Od střední třídy se očekává, že bude masám štědře poskytovat chléb a cirkusy a že zůstane loajální k politické třídě. Tradiční hodnoty do značné míry zmizely a „každý se snaží žít ze všech ostatních“.

V tuto chvíli je Impérium jen nadstavbou – nadstavbou, která je čím dál nezdravější. Důležité je, že bohatství, které umožnilo vznik impéria, je nahrazeno iluzí bohatství – dluhem.

Zároveň se politická třída stává stále tyraničtější, aby držela hroucí se budovu pohromadě. V závěrečných fázích se tyranské snahy zvyšují jak ve frekvenci, tak v rozsahu, aby zůstaly masy podrobeny tak dlouho, jak je to možné.

Může být pro čtenáře výhodou, když si ten poslední řádek přečte znovu, protože tento vývoj je nejrozpoznatelnějším příznakem poslední fáze před rozpadem Impéria.

Tato konečná fáze je nejen obtížná na navigaci, ale pro ty, kdo žijí v umírající říši, je extrémně matoucí.

Budova stále stojí. V každých volbách voliči doufají, že se objeví vítěz a „vede věci do původního stavu“.

Je však důležité poznamenat, že historicky tomu tak nikdy nebylo. Zatímco průměrný občan marně doufá, že se jejich političtí vůdci „probudí“ a zastaví všechny ty nesmysly, nerozumí tomu, že

pro politického vůdce je primární aspirací moc. Blaho obyvatelstva je mu zcela lhostejné.

Politická třída nemá v úmyslu vzdát se ani malé části své moci pro dobro lidí, které byla zvolena zastupovat.

Historicky se každá říše zhroutila zevnitř. Jakmile jablko shnije, nelze to vrátit zpět.

Pokud tedy věnujeme pozornost uplynulým létům a desetiletím, zjistíme, že současné impérium již prošlo datem prodeje. Její politická struktura je na obou stranách naprosto zkorumpovaná, její ekonomika je odsouzena k záhubě nesplacitelnými dluhy, její obyvatelstvo se stalo neproduktivní a stále zoufalejšími opatřeními si odcizuje své bývalé přátele.

A zde se vracíme k úvodním odstavcům.

Ve své poslední fázi před kolapsem Impérium zradí své vazaly a už jim není k ničemu. Najednou se impérium stává přítěží. A v tomto bodě se ti, kteří vydrželi ponížení, že jsou berličkami, těší na pád Impéria, byť jen částečný.

V současnosti si americké impérium udržuje iluzi nadřazenosti, ale neobstojí ve zkoušce. Porážka ve válce, finanční kolaps, ztráta petrodolaru nebo rezervní měny nebo jakýkoli z mnoha spouštěcích momentů, které se nyní rýsují, by stačily k tomu, aby přes noc srazily USA na kolena. Stačí stisknout pouze jednu spoušť.

Nezáleží na tom, jaká akce to bude; stačí pochopit, že jsme teď velmi blízko a že událost je nevyhnutelná.

Historicky, když impérium zemře, všechny účty jsou náhle splatné.

Politická třída jakéhokoli Impéria arogantně spoléhá na své spojence, že budou dělat, co se jim řekne, ale když Impérium zasadí rozhodující ránu, ti, kteří byli kdysi věrnými spojenci, jsou nyní stejně připraveni opustit Impérium jako krysy, které by opustily potápějící loď.

Když se to stane, berličky, na které se Impérium spoléhalo, aby je udrželo v chodu, rychle selžou. Kolaps bude „nejprve postupný, pak náhlý“.

Jakmile to pochopíme, vyvstává pro čtenáře otázka, kde by chtěl být, až budova spadne; zda připravil alternativní situaci, která zvyšuje pravděpodobnost, že debakl přežije bez úhony.

Poznámka redakce: Vláda USA zasahuje po celém světě a přetěžuje se v tomto procesu. Vše je financováno masivním tiskem peněz. Příští finanční krize by však mohla celou šarádu brzy ukončit.

Pravdou je, že jsme na pokraji globální ekonomické krize, která by mohla zastínit vše, co bylo předtím. To je důvod, proč autor bestsellerů New York Times Doug Casey a jeho tým právě zveřejnili průvodce, který vysvětluje, co by mohlo být dál a co s tím můžete dělat. Kliknutím sem stáhnete [soubor PDF](#).

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST